

SNÖRET

Tyra satte försiktigt ner träbåten i bäcken bakom skolgården. Den hade ett blått segel av en gammal tygremsa, och på skrovet hade hon skrivit sitt namn med sin finaste handstil. Hon hade arbetat med båten i tre veckor.

”Den flyter!” ropade Ravi. ”Får jag hålla i snöret?”

”Håll hårt”, sa Tyra.

”Jag håller, nej, vänta, nu gick det av!”

Båten gled långsamt iväg, snurrade två varv och försvann under gångbron.

”Förlåt, Tyra, det var bara snöret”, sa Ravi.

”Det gör inget”, sa Tyra.

”Men den var ju din!”

”Jag sa ju att det gör inget.” Hon torkade av händerna på tröjan, först den ena och sedan den andra, fast de inte var blöta.

”Jag kan bygga en ny åt dig”, sa Ravi.

”Det behövs inte”, sa Tyra.

Ravi sprang längs bäcken och tittade efter båten i vassen, medan Tyra stod kvar vid bron och räknade sakta till tio. Sedan sprang hon efter honom och ropade: ”Vänta på mig!”

1. Hur länge hade Tyra arbetat med båten?
2. Hur känner sig Ravi när båten har försvunnit? Hur vet du det?
3. Vad menar Tyra när hon säger ”Det gör inget”? Hur vet du det?
4. Varför springer Ravi längs bäcken och tittar efter båten?
Vad i texten får dig att tro det?
5. Ravi säger att han kan bygga en ny båt åt Tyra. Vad hade du svarat i Tyras ställe? Varför?